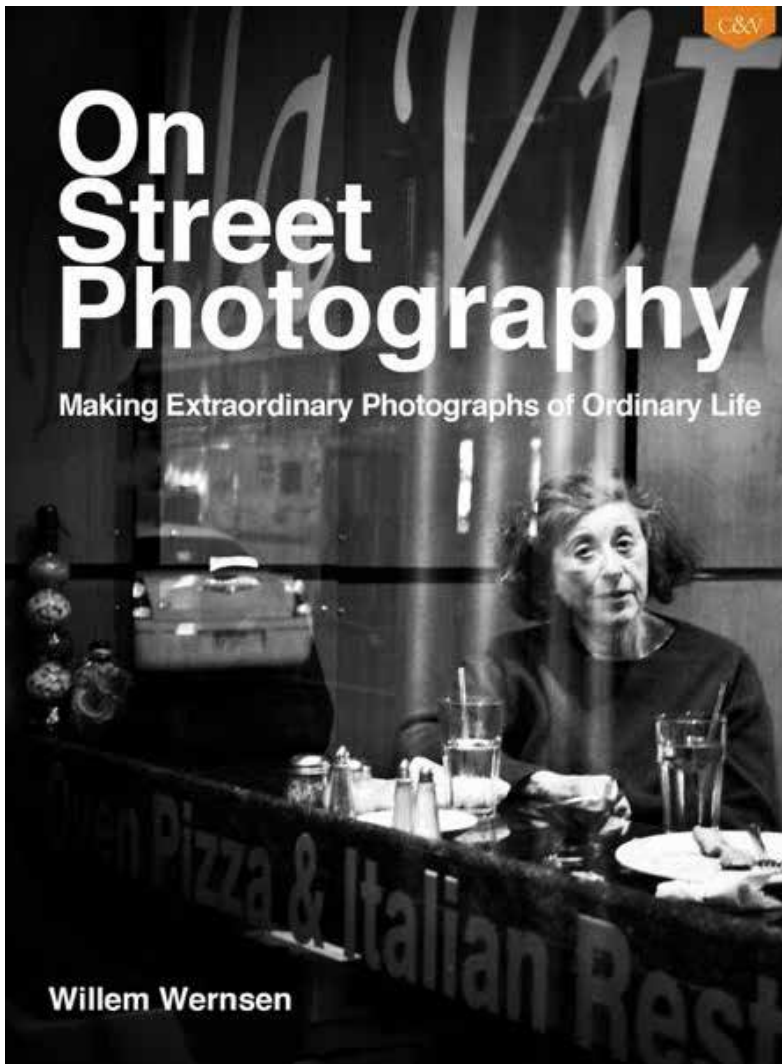

INTERVIEW

[cover van het boek van Willem Wernsen]

Willem Wernsen vroeg me in februari 2015 om een interview voor zijn nieuwe e-book ON STREET PHOTOGRAPHY dat uitgegeven wordt bij Craft&Vision

Hij heeft ook een interview met Marco Bastmeijer opgenomen.

Ik heb een aantal van Willems vragen beantwoord. Daarmee wordt mijn werkwijze in de straatfotografie wel duidelijk en ook mijn opvattingen over de relatie met het fenomeen straat. Het is een mooi compleet verhaal geworden en daarom publiceer ik het hier. En natuurlijk om Willems geweldige boek te promoten. Binnenkort verkrijgbaar!

Het boek verschijnt begint september 2015 bij CRAFT&VISION

straatfotografie

INTERVIEW MET PETER VAN TUIJL

[family malaga 2015]

Waarom trekt deze fotografievorm je aan?

Misschien is het gemakkelijkste antwoord wel omdat ik me voor mensen interesseer. Mijn hele leven heb ik gewerkt met mensen, jonge en oudere. Ontmoeten is een aspect in mijn fotografie, zowel in de straatfotografie alsook in de documentaires die ik maak. Ik vind het heerlijk om het alledaagse vast te leggen en daarbij aan situaties en mensen een eigen karakter of een andere betekenis te geven door de werkelijkheid te isoleren binnen het kader en het gekozen moment. Daarmee wordt straatfotografie ook wel de zoektocht naar het bijzondere. Een andere drijfveer is om de wereld van nu en de veranderingen daarvan vast te leggen.

Wat is kenmerkend voor jouw straatfotografie?

Ik werk dicht op de mensen en probeer daarmee een essentie weer te geven. Veelal zijn mijn foto's gericht op individuen, de relaties onderling en de situaties waarin ze verkeren.

Wil je een boodschap overbrengen met jouw straatfotografie?

Ik wil graag hebben dat beschouwers van mijn foto's er iets van een verhaal of een emotie in herkennen.

Wat wil je meegeven aan de beschouwer van je werk?

Dat het alledaagse, het gewone, dat zich afspeelt in onze samenleving de moeite waard is en dat er binnen dat alledaagse zich heel bijzondere dingen afspelen. Dat kunnen heel gevoelige serieuze zaken zijn maar ook humorvolle. Ik kijk ook naar de wereld met enige zelfspot; degene die ik fotografeer, het gedrag en de situaties kunnen soms schuwend en met ironie getoond worden. Mijn integriteit zit in het feit dat ik één van hen ben. Fotografie is ook een beetje een leugen; dat ene moment vertelt nooit echt de waarheid en als zodanig zie mijn fotografie ook wel als een theater van de werkelijkheid.

Hoe ga je te werk?

Er is niet van één werkwijze sprake; het heeft te maken met wat ik fotografeer. Maar in alle gevallen is voor mij straatfotografie in ieder geval vooral veel slenteren, observeren, de sfeer van de plek aanvoelen, mensen aanspreken of juist niet om de situatie 'naturel' vast te kunnen leggen. Ik probeer daarbij dicht op de situatie te zitten; ik werk met groothoek juist vanwege het contact en de betrokkenheid met de mensen. Expressie van de gefotografeerden, de gezichtsuitdrukkingen en lichaamshoudingen, vind ik belangrijk. Ik zie de expressie, ook zichtbaar tussen mensen onderling, als symbolen en verwijzingen naar wat ze zijn en wat ze doen. Bruce Gilden zegt dat je in een straatfoto de straat moet kunnen ruiken. Ik onderschrijf die uitspraak; op straat ben je aan het werk met empathie en maak je de verbinding met de mensen. Het zijn de acteurs die uiteindelijk betekenis geven aan 'mijn theater'.

Heb je bepaalde tips of trucs die voor jou heel goed werken?

Niet veel anders dan die je in verschillende boeken ook kunt vinden qua techniek en werkwijze. Als ik op plekken fotografeer waar mensen doorgaans geen fotograaf verwachten zoek ik het contact. In een volksbuurt maak ik een pra-

tje met mensen die buiten zijn, voor de deur zitten of de auto aan het poetsen zijn. Met de camera in de hand ben ik echt zichtbaar. Ik vertel aan zo iemand wie ik ben en wat en waarom ik in die straat of wijk wil fotograferen. Zo'n prairie laat ik als het even kan volgen met het maken van een portret. Dat geeft vertrouwen aan andere buurtbewoners die dat zien en is een soort van legitimatie om daar te fotograferen. In het centrum van een grote stad hoef je dat natuurlijk niet te doen maar wel op plekken waar mensen zich afvragen waarom je fotografeert.

Wat voor locaties of onderwerpen, thema's spreken je het meest aan?

Eigenlijk alle locaties waar mensen zijn. Ik werk thematisch aan enkele langlopende specifieke projecten maar daarover later. Binnen de 'straatfotografie', die voor mij niet beperkt is tot de feitelijke straat, ga ik vaak wel te werk volgens een idee; zo iets als een basis voor die dag. Zo zal ik bijvoorbeeld op een regionale motorcross niet de crossers of de wedstrijden fotograferen maar juist de dingen eromheen; de gapende EHBO-er in de ene foto en in de andere de supporters, fanatiek juichend en met spanning op het gezicht. In een kathedraal zal ik niet snel de lichtval door het glas-in-loodraam fotograferen maar wel de diep in gedachten verzonken gelovige.

[money perpignan 2015]

[bad weather bedford 2014]

[from the serie hidden faces]

Werk je zelf volgens een thema of projectmatig?

Beide, de projecten hebben meer het karakter van sociaal documentaire onderwerpen. Zo werkte ik in de afgelopen drie jaar aan een project over veranderingen in Marxloh, een voorstad van Duisburg. De grote ijzerfabrieken en hoogovens sloten hun poorten en daarmee verdween het werk en kwam de verpaupering. Sinds een aantal jaren is er echter een economische opleving doordat heel veel Turkse middenstanders zich vestigden en een bloeiende bruidsmarkt uit de grond stampten. Nu ben ik bezig met een project over twee vrienden, kluzenaars, die ook kunstenaar zijn.

Voor mij is een thema een soort gedachte die ik in een aantal foto's wil vastleggen, overstijgend aan een specifieke onderwerp. Ik heb bijvoorbeeld een tijd gewerkt aan het thema 'gelijktijdige ongelijkzijdigheid' en een huidig thema is 'hidden faces'. Je zou kunnen zeggen dat ik gedurende een bepaalde periode, die wel één of twee jaar kan duren, extra alert ben op bepaalde fenomenen binnen zo'n thema.

Wat of waar wil je absoluut nog eens een keer fotograferen?

New York vond ik een waar eldorado voor mij als straatfotograaf. Het voelde als een klein kind dat elke dag naar de speeltuin mocht. Dus daar wil ik nog wel naar terug. Er zijn ook steden en plekken waar ik nog niet eerder was en die me wel trekken zoals in de Baltische staten.

Welke fotograaf is jouw grote voorbeeld of wie bewonder je?

Ik heb interesse voor een breed fotografisch gebied en bewonder vele oude en hedendaagse fotografen. In de jaren tachtig in de vorige eeuw waren, als het om straatfotografie gaat, mijn inspiratiebronnen William Klein en Mark Cohen; twee fotografen die de mens op de huid zaten, soms letterlijk.

Heb je bepaalde favoriete foto's? Hoe hebben deze foto's je beïnvloed?

Mede door mijn werk als docent en mentor zie ik heel veel foto's. Foto's met een emotie, een verhaal hebben mijn voorkeur. Ik ga ervan uit dat fotografen iets willen overbrengen en communiceren met hun beelden. Maar foto's moeten ook weer niet alles vertellen maar ook iets te 'raden' overlaten aan de beschouwer. Foto's die een soort van mysterie verhullen spreken mij ook erg aan. Er is dan ook niet één specifieke favoriete foto. Iconische foto's hebben natuurlijk hun algemene en historische waarden maar ik kan net zo ontroerd raken of genieten van een foto van een onbekende fotograaf.

[portiers new york 2012]

[straatbeeld amsterdam 2015]

Wat is volgens jou kenmerkend voor een geslaagde straatfoto?

Ik vind een foto geslaagd, dus ook een straatfoto, als iemand er in slaagt een 'verhaal' te vertellen of een emotie over te brengen.

Wat is voor jou een geslaagde straatfoto?

Ik maak heel veel straatfoto's die verdwijnen in de prullenbak. De regierol van de straatfotograaf is heel beperkt en voor een belangrijk deel ben ik afhankelijk van wat zich voordoet; moment van afdrukken en kadrering vormt feitelijk de fotografische basis. Of ik een foto uiteindelijk geslaagd vind, en dus opneem in mijn portfolio, hangt af van wat zich voerdeed en of ik sleutelwoorden zoals emotie, typering, gevoeligheid, teatraal, humor en dergelijke in mijn foto voldoende zichtbaar heb kunnen maken.

Heb je een voorkeur voor kleur of voor zwart-wit en waarom?

Vroeger fotografeerde ik uitsluitend in zwart-wit. Zwart-wit abstraheert en legt vaak meer de essentie op een voorval, situatie of emotie. De huidige wereld doet zich echter heel anders voor; daar waar ik in mijn straatfotografie juist een tijdsbeeld van nu wil geven kies ik dan ook met overtuiging voor kleur.

Wat zijn volgens jou de moeilijkheden voor een (beginnend) straatfotograaf en heb je tips om die aan te pakken?

Dé straatfotograaf bestaat volgens mij niet maar een wezenskenmerk is wel de interesse in de mens en zijn sociale omgeving. Vanuit die interesse is het goed foto's te maken als je bovendien een beetje lef hebt, opmerkzaam bent, snel kunt reageren, anticipeert, contacten legt en je als gelijke met de ander opstelt. Als je in de comfortzone van de ander treedt moet je ook uit die van jezelf willen komen.

[food and driks malaga 2015]

[food and drinks amsterdam 2014]

Welke boeken over straatfotografie, of van straatfotografen wil je graag aanraden?

Heel veel boeken, met name die van straatfotografen. Op internet kun je heel veel vinden maar het is heerlijk om een boek in handen te hebben en het beeld op papier 'te besnuffelen'. Als je een mooi overzicht wilt hebben van hedendaagse straatfotografie schaf dan Street Photography Now aan (Thames & Hudson, ISBN 9780500289075) en The World Atlas of Street Photography (Thames & Hudson ISBN 9780500544365).